

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP
ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย: กรณีศึกษา หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4
ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Monitoring and evaluation of product costing of the OTOP
rattan handicrafts products: The case of Thang Klang Village,
Moo 3 and 4, Tambon Thang Klang,
Amphoe Bang Pahan, Phra Nakhon Si Ayutthaya

ผู้วิจัย

วรรณิภา ปะมาคะเต

คณะบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น

ปีการศึกษา 2557

ชื่อเรื่อง	การติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย: กรณีศึกษา หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา Monitoring and evaluation of product costing of the OTOP rattan handicrafts products: The case of Thang Klang Village, Moo 3 and 4, Tambon Thang Klang, Amphoe Bang Pahan, Phra Nakhon Si Ayutthaya
นักวิจัย	วรรณิภา ปะมาคะเต
หน่วยงาน	สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น คณะบริหารธุรกิจ
ปีที่จัดพิมพ์	พฤษภาคม 2558
แหล่งทุน	สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ มุ่งเน้นที่จะติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย เนื่องจากกลุ่มหัตถกรรมหวายมีการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ไม่ครบถ้วนและถูกต้อง ทำให้ข้อมูลต้นทุนไปใช้ในการกำหนดราคาขายที่ต่ำกว่าความเป็นจริง และกำไรจากขายผลิตภัณฑ์ลดลง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและประเมินผลการใช้แบบฟอร์ม และปรับปรุงแบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวายให้ดียิ่งขึ้น

จากการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายในการใช้แบบฟอร์ม ตามกรอบและตัวบ่งชี้พบว่า ผู้ประกอบการมีทักษะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎี และการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากเดิม จะเห็นได้จากการติดตามและประเมินผลก่อนดำเนินการทำวิจัยและระหว่างดำเนินการทำวิจัย โดยผู้วิจัยก็ศึกษาปัญหาในการใช้แบบฟอร์มเดิมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ให้สมบูรณ์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มหัตถกรรมหวาย

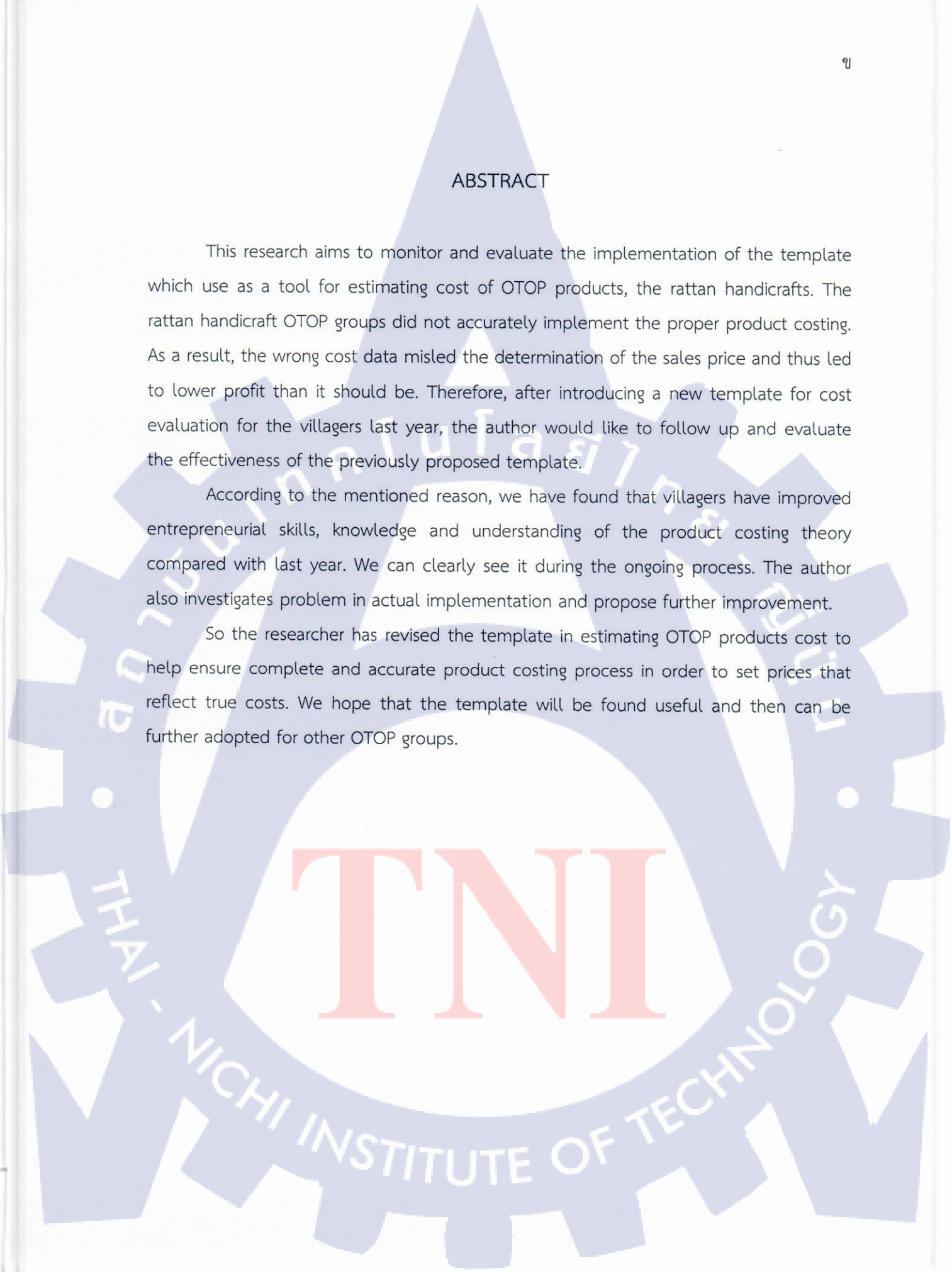
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีการปรับปรุงแบบฟอร์มในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP สำหรับกลุ่มหัตถกรรมหวายใหม่ที่สมบูรณ์ เพื่อช่วยในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ให้ครบถ้วนและถูกต้อง สามารถกำหนดราคาขายที่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงได้ และทำให้มีกำไรจากการขายเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ใหม่ ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย และขยายไปยังกลุ่ม OTOP อื่น และกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นต่อไปได้

ABSTRACT

This research aims to monitor and evaluate the implementation of the template which use as a tool for estimating cost of OTOP products, the rattan handicrafts. The rattan handicraft OTOP groups did not accurately implement the proper product costing. As a result, the wrong cost data misled the determination of the sales price and thus led to lower profit than it should be. Therefore, after introducing a new template for cost evaluation for the villagers last year, the author would like to follow up and evaluate the effectiveness of the previously proposed template.

According to the mentioned reason, we have found that villagers have improved entrepreneurial skills, knowledge and understanding of the product costing theory compared with last year. We can clearly see it during the ongoing process. The author also investigates problem in actual implementation and propose further improvement.

So the researcher has revised the template in estimating OTOP products cost to help ensure complete and accurate product costing process in order to set prices that reflect true costs. We hope that the template will be found useful and then can be further adopted for other OTOP groups.

TNI

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยตามศาสตร์เรื่อง การติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่ม
หัตถกรรมหวาย: กรณีศึกษา หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำเร็จได้เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบ
ขอบพระคุณอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสรรค์ เลิศในสัตย์
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ อาจารย์วิวัฒน์ ภัคพรหมินทร์ รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์.ดร.ทิวา พาร์ค และดร.พาสน์ ทิมทรัพย์ เป็นอย่างสูง ที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดการวิจัยตาม
ศาสตร์นี้ ขอขอบคุณอาจารย์เอกสิทธิ์ เข้มงวดที่คอยช่วยเหลือในการดำเนินงานวิจัยด้านต่างๆ และ
อาจารย์ท่านอื่นที่คอยเป็นกำลังใจให้ผลงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ให้ทุนอุดหนุนงานวิจัยตามศาสตร์ในครั้งนี้ และ
ขอบคุณกลุ่มหัตถกรรมหวาย หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัด
พระนครศรีอยุธยาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ทีมงานที่ช่วยในการเก็บข้อมูล
วิจัยโดยเฉพาะ ดร.เอนก รักเงิน ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาการพัฒนชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ขอขอบคุณผลงานวิจัยที่ได้อ้างอิง และแหล่งที่มาของข้อมูลที่ได้สืบค้นเพื่อนำมาทำงาน
วิจัยในครั้งนี้ด้วย

สุดท้าย ผู้วิจัยจึงขออน้อมรับความคิดเห็นที่ได้รับจากการวิจัยนี้ เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนา
เกี่ยวกับการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป และคุณประโยชน์ของงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คน
ที่รักและห่วงใย ที่คอยให้การสนับสนุน รวมถึงอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

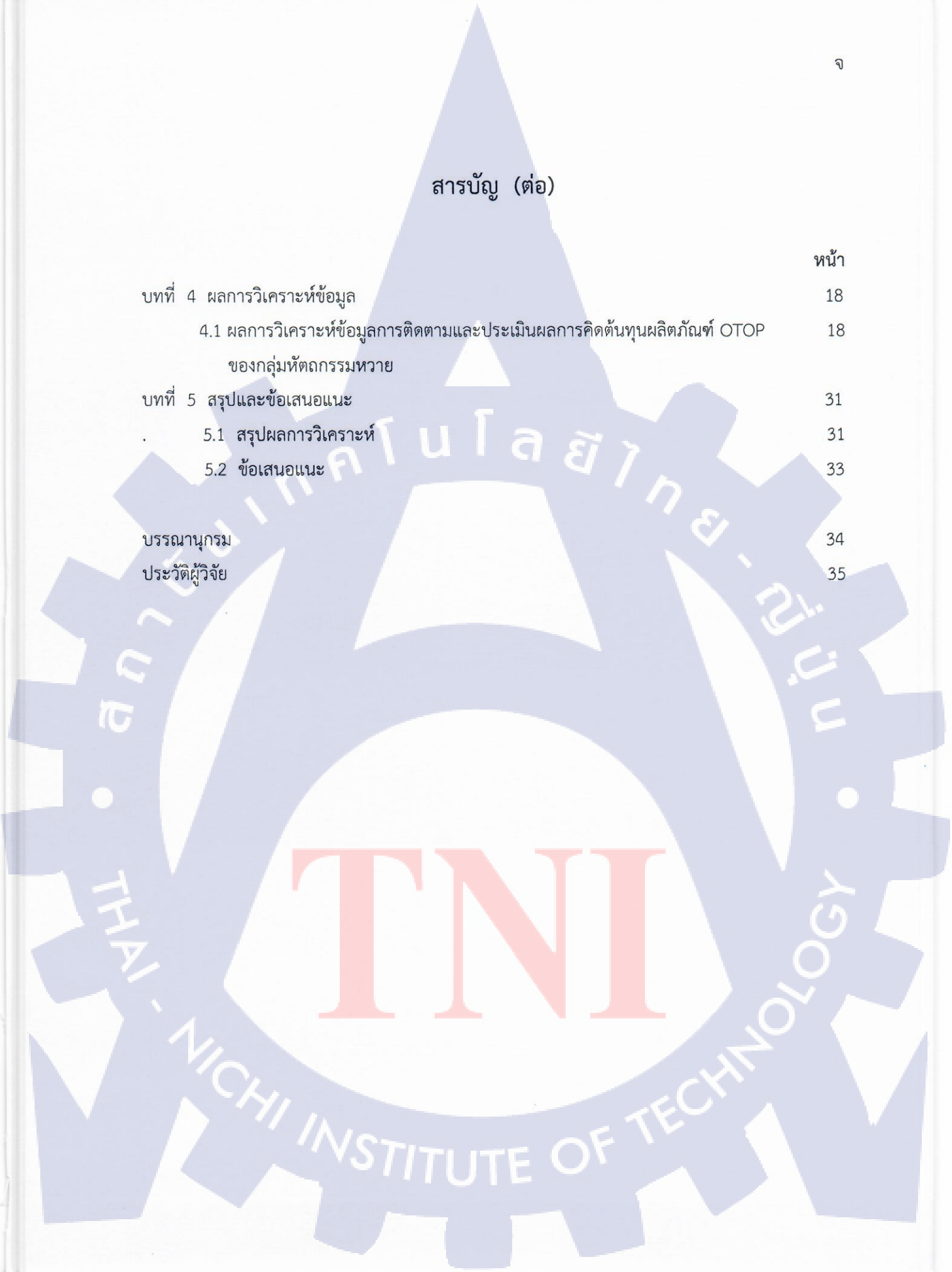
วรรณภา ปะมาคะเต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย	1
1.2 คำถามวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา	2
1.6 นิยามศัพท์	3
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ส่วนที่ 1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับต้นทุน	4
ส่วนที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์ OTOP	14
ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย	
ส่วนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	16
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	16
3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	16
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย	18
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	31
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์	31
5.2 ข้อเสนอแนะ	33
บรรณานุกรม	34
ประวัติผู้วิจัย	35

TNI

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ: ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	17
ตารางที่ 4.1: แบบฟอร์มการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP สำหรับกลุ่มหัตถกรรมหวาย (แบบเดิม)	26
ตารางที่ 4.2: รายละเอียดประมาณการต้นทุนการผลิตอื่นต่อเดือน ประกอบตาราง แบบฟอร์ม (แบบเดิม) การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย	28
ตารางที่ 4.3: รายละเอียดผลิตภัณฑ์ ประกอบตารางแบบฟอร์ม (แบบเดิม) การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย	30
ตารางที่ 4.4: ตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลกิจกรรมการประเมิน: 1.การคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย	19
ตารางที่ 4.5: ตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลกิจกรรมการประเมิน: 2. ผู้ประกอบการ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย	20
ตารางที่ 4.6: ตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลกิจกรรมการประเมินแผน: 3. แผนการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย	22
ตารางที่ 4.7: แบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP สำหรับกลุ่มหัตถกรรมหวาย (แบบใหม่)	24

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1: แนวทางการติดตามและประเมินผลการคิดค้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP
กลุ่มหัตถกรรมหวาย

2

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product: OTOP) เป็นโครงการของรัฐบาล ในปี พ.ศ. 2544 ที่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นอยู่ของประชากรในระดับท้องถิ่นให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (กรมการพัฒนาชุมชน, 2544) และมีโครงการของรัฐบาลสืบเนื่องต่อมา ได้แก่ โครงการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ OTOP เกี่ยวกับแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP ด้านการจัดทำแผนธุรกิจ เพื่อมุ่งหวังให้กลุ่มผู้ผลิตชุมชนระดับพื้นฐานได้มีการพัฒนาศักยภาพภายในกลุ่ม สามารถจัดทำแผนธุรกิจและนำไปใช้ประโยชน์เพื่อสร้างรายได้ (กรมการพัฒนาชุมชน, 2555)

ดังที่กล่าวมา รวมระยะเวลาในการดำเนินโครงการ OTOP นี้ผ่านมาแล้ว 14 ปี ก็ยังพบว่าผู้ประกอบการ OTOP ที่มีขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นโครงการอบรมให้ความรู้ด้านการจัดทำแผนธุรกิจ ด้านการบริหารจัดการ ด้านแผนการผลิต ด้านการเงิน และบัญชีก็ตาม ซึ่งยังมีผลงานวิจัยในอดีตของ วรณิกา ปะมาคะเต. (2556). แนวทางในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย: กรณีศึกษา หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แสดงไว้ว่าผู้ประกอบการ OTOP มีปัญหาในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ไม่ครบถ้วน และถูกต้อง ทำให้กำหนดราคาขายน้อยกว่าความเป็นจริง สะท้อนให้มีผลกำไรที่ลดลง ซึ่งผู้วิจัยก็ได้สร้างแบบฟอร์มตารางการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นแนวทางให้สมาชิกในกลุ่มคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดให้ถูกต้องและครบถ้วน และคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ของกลุ่มต่อไปได้

ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งเน้นที่จะติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย เป็นกลุ่มที่มีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรางวัลผลิตภัณฑ์ OTOP ดีเด่นระดับ 3 ดาว กลุ่มของใช้หมวดจักสาน ถักทอ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่เคยได้เข้าร่วมอบรมการจัดทำแผนธุรกิจของรัฐบาล เป็นการประเมินผลแนวทางการคิดต้นทุน และแบบฟอร์มที่ผู้วิจัยได้ให้เป็นแนวทางการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ไว้ ซึ่งสามารถนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาผู้ประกอบการ OTOP ขนาดเล็กให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 คำถามวิจัย

การติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวายเป็นอย่างไร
ส่งผลกระทบอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย จาก
การใช้แบบฟอร์ม

1.3.2 เพื่อปรับปรุงแบบฟอร์มในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวายให้ดียิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 เนื้อหาของการวิจัย

ติดตามและประเมินผลการการคิดต้นทุนที่เกิดขึ้นในกลุ่ม OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย
หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

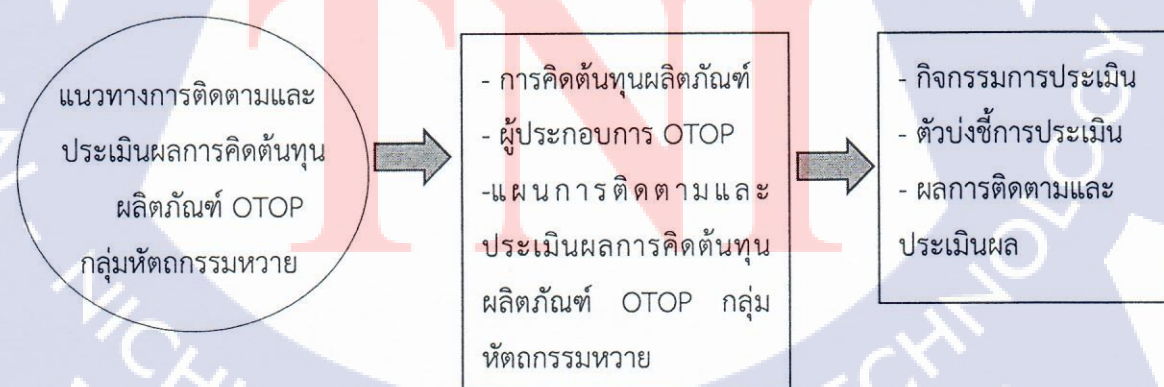
1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มหัตถกรรมหวาย หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 24 คน

1.4.3 ระยะเวลาที่การวิจัย

ระยะเวลา 6 เดือน คือตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2557 ถึง มีนาคม 2558

1.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพที่ 1.1: แนวทางการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย

1.6 นิยามศัพท์

ต้นทุน หมายถึง ต้นทุนในการลงทุนผลิต ผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย ซึ่งเริ่มตั้งแต่ ค่าใช้จ่ายในการได้มาของวัตถุดิบและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตจนผลิตเสร็จเป็น สินค้าสำเร็จรูปพร้อมจำหน่าย

กลุ่มหัตถกรรมหวาย หมายถึง ผู้ประกอบการ OTOP ชาวบ้านหมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้รวมตัวกันทำผลิตภัณฑ์ OTOP ประเภทหัตถกรรมหวาย มีสมาชิกในกลุ่ม 24 คน โดยทำการผลิตที่บ้านสมาชิกแต่ละคนและมีการเช่า สถานที่เพื่อเก็บและจำหน่าย

ผลิตภัณฑ์ OTOP หมายถึง ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นโครงการของรัฐบาล เพื่อให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือในด้าน ความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและ ต่างประเทศด้วยระบบร้านค้าเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนา ท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นและมูลค่าเพิ่ม เป็นที่ต้องการ ของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

แบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP หมายถึง ตารางแบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย ซึ่งมีรายละเอียดส่วนประกอบต้นทุนผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด สามารถ กรอกข้อมูลโดยสมาชิกในกลุ่มและคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดได้อย่างง่าย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 กลุ่มหัตถกรรมหวายจะมีแบบฟอร์มในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ครบถ้วนและ ถูกต้อง สามารถกำหนดราคาขายที่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงได้และทำให้มีกำไรเพิ่มขึ้น

1.7.2 เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ใหม่ ของกลุ่มหัตถกรรม หวาย และขยายไปยังกลุ่มอื่นต่อไปได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การติดตามและประเมินผลการการคิดค้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย: กรณีศึกษา หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ และผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย

ส่วนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผล

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผล หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ระบบการติดตามและประเมินผล เป็นตัวช่วยและเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ทราบถึงผลการดำเนินการของโครงการหรือเรื่องได้ทำไปแล้วว่าบรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด มีประสิทธิภาพหรือไม่ และมีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร โดยการติดตามและประเมินผลประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การปฏิบัติตามแผน (Implementation) การควบคุม (Control) และการประเมินผล (Evaluation) ต้องดำเนินการให้ครบองค์ประกอบดังกล่าว จะเป็นการบริหารโครงการตามแผนงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ โดยมีความหมายการติดตามและประเมินผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (อัญชลี ธรรมะวิธิกุล, 2552)

ความหมายการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลจะมีความหมายที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ในทางปฏิบัติหรือดำเนินงานจัดกิจกรรมมีความสัมพันธ์ค่อนข้างใกล้ชิดกัน ดังนั้น ความหมายการติดตามมีลักษณะที่ต่างจากการประเมินผลดังนี้

1. การติดตาม (Monitoring) คือ กำหนดไว้ว่าเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจ ปรับปรุง และแก้ไขขั้นตอนการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการติดตามจะเกิดขึ้นขณะที่มีการดำเนินงานโครงการ

2. การประเมินผล (Evaluation) คือ เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการนำผลที่ได้จากโครงการนั้นมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานโครงการต่อไป หรือเป็นการประเมินความสำเร็จของโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายของโครงการที่ตั้งไว้หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง การประเมินจะเกิดขึ้นทุกขั้นตอนของการดำเนินงานหรือโครงการนั้น เริ่มตั้งแต่ก่อนการตัดสินใจที่จะเริ่มจัดทำโครงการ ระหว่างการดำเนินงานทุกช่วง และเสร็จสิ้นโครงการหรือการดำเนินงานนั้น

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า การติดตาม (Monitoring) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ทำให้เห็นการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนของโครงการมีการกำหนดไว้ตามแผน ซึ่งนำข้อมูลที่ได้มาเป็นเครื่องมือประกอบการกำกับดูแล ควบคุม การดำเนินงานในขณะที่ปฏิบัติโครงการอยู่ในเรื่องปัจจัยของ (Input) กระบวนการดำเนินงาน (Process) และด้านผลผลิต (Output) ส่วนการประเมินผล (Evaluation) จะขึ้นอยู่กับว่าจะประเมินขั้นตอนใดของโครงการ อย่างเช่น ก่อนเริ่มโครงการ ขณะดำเนินโครงการเป็นช่วงหรือเป็นระยะ เช่น ทุก 3 เดือน 6 เดือน ทุกปี และประเมินเมื่อดำเนินโครงการเสร็จสิ้น

โดยมีการดำเนินงานตามทฤษฎีเกี่ยวกับต้นทุน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับต้นทุน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับต้นทุนประกอบด้วย ความหมายของต้นทุน และองค์ประกอบของต้นทุน และการรวบรวมข้อมูลต้นทุน แสดงรายละเอียดดังนี้

ความหมายของต้นทุน

บุคคลหลายท่านได้ให้ความหมายของต้นทุน (Cost) กล่าวไว้ว่า ต้นทุนคือ ทรัพยากรของกิจการที่สามารถวัดเป็นจำนวนเงินซึ่งกิจการได้สูญเสียไปเพื่อแลกเปลี่ยนกับสินค้าหรือบริการที่คาดว่าจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในภายหลัง (กุลธิดา คมะณี, 2554) มูลค่าที่วัดได้เป็นจำนวนเงินของสินทรัพย์หรือความเสียสละที่กิจการได้ลงทุนไปเพื่อให้ได้สินค้า สินทรัพย์ หรือบริการต่างๆ ซึ่งกิจการคาดว่าจะนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในภายหลัง (ดวงมณี โกมารทัต, 2553: 26) การวัดค่าเป็นหน่วยเงินตราของทรัพยากรที่ใช้ไปหรือสูญเสียไป เพื่อทำให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือการบริการที่ลูกค้าต้องการ (เบญจมาศ อภิสิทธิ์วิญญู, 2553: 9) ทรัพยากรของกิจการซึ่งสามารถกำหนดมูลค่าเป็นตัวเงินที่จะต้องสูญเสียไปเพื่อแลกเปลี่ยนกับสินค้าหรือบริการที่จะได้รับมา (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551: 11) ต้นทุนที่รวมอยู่ในจำนวนของผลิตภัณฑ์ที่ได้ช่วยกำหนดมูลค่าของสินค้าคงเหลือและผันแปรกับยอดขาย (กิตติ บุณนาค, 2549)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ต้นทุน (Cost) หมายถึง ต้นทุนที่วัดได้เป็นจำนวนเงินหรือสินทรัพย์ที่ลงทุนไป เพื่อให้ได้สินทรัพย์ สินค้าหรือบริการนั้น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงาน

องค์ประกอบของต้นทุนผลิตภัณฑ์

ในการประกอบธุรกิจผลิตก็ต้องมีการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีส่วนประกอบต้นทุนผลิตภัณฑ์ คือ วัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายการผลิต (ดวงมณี โกมารทัต, 2553: 37-39, สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551: 12-13 และกิตติ บุนนาค, 2549) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วัตถุดิบ (Raw Materials) คือ ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์สิ่งแรกที่สำคัญในการผลิต โดยจำแนกวัตถุดิบออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 วัสดุทางตรง (Direct Materials) หมายถึง วัตถุดิบหลักที่นำไปใช้ในการผลิต ผลิตภัณฑ์ชนิดนั้นได้โดยตรง และสามารถระบุต้นทุนวัสดุทางตรงได้ตามปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการผลิต

1.2 วัสดุทางอ้อม (Indirect Materials) หมายถึง วัตถุดิบที่ใช้จำนวนน้อยในการผลิต หรือเกี่ยวข้องในการผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดนั้นโดยทางอ้อม ไม่สามารถระบุเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ได้อย่างแน่ชัด ได้แก่ น้ำมันหล่อลื่นเครื่องจักร กาว อีกชื่อหนึ่งเรียกว่า “วัสดุโรงงาน” ถือว่าเป็นส่วนประกอบของต้นทุนผลิตภัณฑ์คือ ค่าใช้จ่ายในการผลิต

2. ค่าแรงงาน (Labor) คือ ค่าจ้างหรือผลตอบแทนที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับการผลิต ผลิตภัณฑ์ของกิจการ ซึ่งมีการจ่ายค่าแรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ จ่ายตามรายชิ้นงานที่ผลิตเสร็จ ราย ชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน โดยจำแนกค่าแรงออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) หมายถึง ค่าแรงงานที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างที่มีหน้าที่หลักในการผลิตเพื่อเปลี่ยนสภาพวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และคำนวณต้นทุนค่าแรงงานเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจน ส่วนใหญ่เป็นค่าแรงงานที่เกิดขึ้นในการผลิต ได้แก่ ค่าแรงของช่างเย็บเสื้อ ในกิจการผลิตเสื้อสำเร็จรูป ค่าแรงงานของช่างเชื่อมในโรงงานกลึงเหล็ก

2.2 ค่าแรงงานทางอ้อม (Indirect Labor) หมายถึง ค่าแรงงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิต โดยตรง ซึ่งมีการคำนวณเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ได้ยาก ได้แก่ ค่าแรงหัวหน้าผู้ควบคุมงาน (Supervisors) เงินเดือนของผู้จัดการโรงงาน เงินเดือนผู้ควบคุมโรงงาน เงินเดือนพนักงานทำความสะอาด เงินเดือนพนักงานตรวจสอบคุณภาพ ถือว่าเป็นส่วนประกอบของต้นทุนผลิตภัณฑ์คือ ค่าใช้จ่ายในการผลิต

3. ค่าใช้จ่ายการผลิต (Manufacturing Overhead) คือ ค่าใช้จ่ายการผลิตที่เกิดขึ้นในการผลิต ผลิตภัณฑ์และเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในโรงงานทั้งหมดที่นอกเหนือจากวัสดุทางตรง และค่าแรงงาน

ทางตรง ได้แก่ วัสดุทางอ้อม ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าเช่าโรงงาน ค่าเบี้ยประกันภัยโรงงาน ค่าเสื่อมราคาโรงงาน ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาสินทรัพย์ในโรงงาน ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในสำนักงาน ได้แก่ เงินเดือนสำนักงาน ค่าเช่าสำนักงาน ค่าน้ำค่าไฟฟ้าสำนักงาน ค่าเสื่อมราคาอาคารสำนักงาน

ดังนั้น จึงสรุปส่วนประกอบต้นทุนผลิตภัณฑ์ ได้ดังนี้

1. วัสดุทางตรง (Direct Materials) คือ วัตถุดิบที่เป็นส่วนประกอบหลักในการผลิต โดยมีปริมาณการใช้วัตถุดิบและการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบซึ่งเป็นไปตามปริมาณการผลิต
2. ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) คือ เป็นค่าแรงงานหลักที่ทำให้การเปลี่ยนสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป และสามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงที่ใช้ในการผลิตสินค้าแต่ละหน่วยได้โดยง่ายและชัดเจน
3. ค่าใช้จ่ายการผลิต (Manufacturing Overhead) คือ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการผลิตในโรงงานที่ผลิต ซึ่งไม่รวมวัสดุทางตรง ค่าแรงงานทางตรง เช่น วัสดุทางอ้อม ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าน้ำประปาโรงงาน ค่าไฟฟ้าโรงงาน ค่าเช่าโรงงาน ค่าน้ำมันหล่อลื่นเครื่องจักร เป็นต้น และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสำนักงาน

ระบบการสะสมต้นทุน

การสะสมรวบรวมข้อมูลต้นทุนเป็นงานที่มีความสำคัญและใช้เวลา ระบบการสะสมข้อมูลทางด้านต้นทุนที่นำมาคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์คือ ระบบการสะสมต้นทุนแบบสิ้นงวด (Periodic Cost Accumulation System) เป็นระบบที่เหมาะสมกับกิจการขนาดเล็ก มีการผลิตไม่ซับซ้อน และใช้ประโยชน์จากข้อมูลต้นทุนเพื่อการตัดสินใจค่อนข้างน้อย วิธีนี้เมื่อต้องการทราบข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย วัสดุทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต จะทราบได้ในวันสิ้นงวด เช่น รายเดือน รายปี (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551: 46-48)

ลักษณะของกระบวนการผลิต

ลักษณะการผลิตแบบต้นทุนงานสั่งทำ (Job Order Costing) คือ เป็นลักษณะการผลิตที่กิจการผลิตสินค้ามีลักษณะเฉพาะตามคำสั่งซื้อของลูกค้า โดยสินค้านั้นมีต้นทุนและราคาขายที่แตกต่างกันออกไปตามรูปแบบของสินค้าและความต้องการของลูกค้าในแต่ละราย (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551: 48-49) และอีกความหมายหนึ่งต้นทุนงานสั่งทำ (Job Order Costing) คือ กิจการได้รับคำสั่งผลิตจากลูกค้าแต่ละรายแต่ละงานแตกต่างกันไป โดยมีการรวบรวมต้นทุนการผลิตในแต่ละคำสั่งผลิตหรือแต่ละ

งานออกจากกัน ทำให้ทราบถึงต้นทุนการผลิตของแต่ละงานที่เสร็จที่แตกต่างกันด้วย (ดวงมณี โกมารทัต, 2553: 104)

การสะสมข้อมูลต้นทุนงานสั่งทำ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลต้นทุนการผลิตของแต่ละงานไว้ใน “บัตรต้นทุนงานสั่งทำ (Job Order Cost Sheet)” เพื่อแสดงรายละเอียดว่าใครเป็นผู้จ้างสั่งทำ ลักษณะและรูปแบบของงานที่ทำ วันที่เริ่มทำการผลิต วันที่จะสำเร็จ จำนวนต้นทุนของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร และแสดงข้อมูลเกี่ยวกับราคาขาย กำไรขั้นต้น กำไรสุทธิ โดยประมาณ (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551: 268-270)

ชนิดของต้นทุน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง เพื่อคำนวณหาต้นทุนผลิตภัณฑ์ในแต่ละงวดที่ผลิต จะทราบต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรงทันที แต่ค่าใช้จ่ายการผลิตที่เกิดขึ้นตามงวดเวลา เช่น เงินเดือนผู้ควบคุมโรงงาน ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ค่าเช่าโรงงาน เป็นต้น ต้องรอข้อมูลตามงวดเวลานั้น ในเมื่อการผลิตเกิดขึ้นตลอดเวลา จึงต้องมีการประมาณค่าใช้จ่ายการผลิตนำไปคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์เพื่อกำหนดราคาขายของสินค้าและประมาณกำไรจากการขายสินค้า

ดังนั้น สามารถอธิบายชนิดของต้นทุนได้คือ ข้อมูลต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้องและมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ สามารถนำข้อมูลไปจัดทำงบการเงินเสนอแก่บุคคลภายนอกได้อย่างถูกต้องและเชื่อถือได้ จึงเรียกชนิดของต้นทุนนี้ว่า ต้นทุนจริง (Actual Cost) ซึ่งมีประโยชน์ค่อนข้างน้อยในการวางแผน และบริหารเพื่อการตัดสินใจ ดังนั้น ข้อมูลต้นทุนควรมีประโยชน์ในการบริหารอย่างมีนัยสำคัญเพียงพอเพื่อการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ การกำหนดราคาขาย ชนิดของต้นทุนนี้จึงเป็นการกำหนดต้นทุนล่วงหน้าในส่วน of ค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นชนิดต้นทุนที่ใกล้เคียงความเป็นจริงที่สุดเรียกว่า ต้นทุนปกติ (Normal Cost) ส่วนการกำหนดต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิตล่วงหน้า นั้น จึงเรียกชนิดต้นทุนนี้ว่า ต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost) มีประโยชน์ในการบริหาร วางแผนและควบคุมการดำเนินงานภายในกิจการ (ดวงมณี โกมารทัต, 2553: 77-79 และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551: 50-53)

จึงสรุปได้ว่าชนิดของต้นทุนแบ่งออกเป็น 3 ชนิด

1. ต้นทุนจริง (Actual Cost) เป็นการสะสมต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมดก็คือ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต
2. ต้นทุนปกติ (Normal Cost) เป็นการสะสมต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ที่เกิดขึ้นจริง ส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นการประมาณการจากสภาวะการผลิตตามปกติของกิจการ

3. ต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost) เป็นการสะสมต้นทุนโดยการกำหนดต้นทุนมาตรฐานหรือประมาณการต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต ก่อนที่จะเริ่มทำการผลิตจริง หลังจากนั้นก็นำข้อมูลต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงมาเปรียบเทียบกับต้นทุนมาตรฐาน ซึ่งความแตกต่างระหว่างต้นทุนมาตรฐานและต้นทุนจริงฝ่ายบริหารสามารถนำไปใช้เพื่อการวางแผนและควบคุมการดำเนินงานของหน่วยงานภายในกิจการ

วิธีการรวบรวมข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์

1. วัตถุดิบ

โดยมีการคำนวณต้นทุนของวัตถุดิบหายที่เกิดขึ้นในระหว่างงวด มีสูตรดังนี้

ซื้อวัตถุดิบ		xxx	บาท
บวก ค่าขนส่งเข้า		xxx	บาท
หัก ส่งคืนวัตถุดิบ	xxx		บาท
ส่วนลดรับ	xxx	xxx	บาท
วัตถุดิบที่มีไว้เพื่อการผลิตระหว่างงวด		xxxx	บาท

2. ค่าแรงงาน

เกณฑ์ในการคำนวณค่าแรงงานขั้นต้น (Gross Payrolls) มีดังนี้

1. การคำนวณตามชั่วโมงการทำงาน

- ค่าแรงงานปกติ = จำนวนชั่วโมงการทำงาน × อัตราค่าแรงงานที่จ่ายเป็นรายชั่วโมง

2. การคำนวณตามชิ้นงาน

- ค่าแรงงานปกติ = จำนวนชิ้นงานที่ผลิตได้ × อัตราค่าแรงงานที่จ่ายเป็นรายชิ้น

3. ค่าใช้จ่ายการผลิต

ในการผลิตสินค้าอาจจะทำการผลิตตลอดเวลาในระหว่างงวด ซึ่งต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตบางรายการเกิดขึ้นตามช่วงเวลา เช่น เงินเดือนผู้ควบคุมโรงงาน ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ค่าเช่าโรงงาน ค่าน้ำ ค่าไฟโรงงาน เป็นต้น จึงไม่สามารถทราบต้นทุนสินค้าที่ผลิตเสร็จในระหว่างงวดได้ทันที ดังนั้น จึงต้องมีการประมาณการค่าใช้จ่ายการผลิต จึงเรียกว่า “ค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร” เพื่อนำไปประมาณกำหนดราคาขายและกำไรจากการขายสินค้านั้น

ค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร

เมื่อกิจการได้ประมาณการหรือจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายการผลิตในงวด ซึ่งต้องพิจารณากำลังการผลิตในระดับต่างๆ เช่น ระดับกำลังผลิตปกติ (Normal Capacity) หรือระดับที่คาดว่าจะผลิต

(Expected Level of Activity) หรือระดับอื่นใดที่เห็นว่าเหมาะสมกับสภาพการณ์ในขณะนั้น ในขั้นต่อไป ต้องมีการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรรขึ้นอยู่กับปริมาณกิจกรรมที่เกิดขึ้นตามลักษณะการผลิตสินค้าของแต่ละกิจการ เช่น สินค้าส่วนใหญ่ผลิตโดยเครื่องจักรก็ใช้จำนวนชั่วโมงเครื่องจักรเป็นฐานในการจัดสรร หรือสินค้าส่วนใหญ่ผลิตโดยแรงงานคนก็ใช้ชั่วโมงแรงงานเป็นฐานในการจัดสรร เพื่อคำนวณกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตในการหาต้นทุนต่อหน่วยของสินค้า (ดวงมณี โกมารทัต, 2553: 205-224 และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551: 204-206) ดังนั้นกิจการต้องมีความพร้อมในการจัดทำฐานข้อมูลในการจัดสรรค่าใช้จ่ายการผลิตโดยใช้วิธีจัดสรรดังนี้

วิธีอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตอัตราเดียว (Plantwide Rate)

เป็นวิธีที่ง่ายและสะดวกที่สุด โดยการนำเอาค่าใช้จ่ายการผลิตของกิจการทั้งหมดที่ได้ประมาณการไว้มาจัดสรรให้เป็นต้นทุนสินค้าด้วยเกณฑ์ที่สอดคล้องกับลักษณะการผลิตสินค้าของกิจการ โดยมีสูตรกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร ดังนี้

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตรวมโดยประมาณ}}{\text{ปริมาณกิจกรรมรวม}}$$

ในที่นี้สมมติว่าจะกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตเพียงอัตราเดียวสำหรับแผนกผลิตทุกแผนกในโรงงานโดยใช้หลักการต้นทุนรวม

การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตและการจัดสรรเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกเกณฑ์ที่จะใช้คิดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิต เกณฑ์ที่ใช้โดยทั่วไปมี 5 เกณฑ์ คือ

1. หน่วยผลิตเสร็จ (Unit of Production)
2. วัสดุทางตรง (Direct Materials Cost)
3. ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor Cost)
4. ชั่วโมงแรงงานทางตรง (Direct Labor Hours)
5. ชั่วโมงเครื่องจักร (Machines Hours)

โดยมีรายละเอียดของแต่ละเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหนึ่งหน่วยผลิตเสร็จ

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ}}{\text{หน่วยสินค้าที่ผลิตเสร็จ}} = \text{บาท/หน่วย}$$

เกณฑ์นี้เหมาะสำหรับกิจการที่ผลิตสินค้าเพียงชนิดเดียว ถ้าผลิตสินค้าหลายชนิดก็ต้องพิจารณาในเรื่องกรรมวิธีการผลิต ขนาดหรือน้ำหนัก ว่าคล้ายคลึงกันหรือไม่ เพื่อนำมาจัดสรรค่าใช้จ่ายการผลิตให้กับสินค้าแต่ละชนิด บางกิจการอาจให้แต้ม (points) แก่สินค้าแต่ละชนิดเพื่อจัดสรรค่าใช้จ่ายการผลิตที่แตกต่างกัน

2. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นส่วนร้อยละของวัตถุดิบทางตรง

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ}}{\text{วัตถุดิบทางตรง}} \times 100 = \% \text{ ของมูลค่าวัตถุดิบทางตรง}$$

เกณฑ์นี้กิจการส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้ เพราะวัตถุดิบทางตรงไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับค่าใช้จ่ายการผลิต เนื่องจากการใช้วัตถุดิบทางตรงในกระบวนการผลิตเดียวกันของสินค้าแต่ละชนิดมีการใช้มากน้อยต่างกัน

3. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นส่วนร้อยละของค่าแรงงานทางตรง

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ}}{\text{ค่าแรงงานทางตรง}} \times 100 = \% \text{ ของค่าแรงงานทางตรง}$$

เกณฑ์นี้กิจการส่วนใหญ่นิยมใช้มากที่สุด เพราะมีการจ่ายค่าตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ให้กับคนงานฝ่ายผลิต ซึ่งมีความสัมพันธ์กับต้นทุนค่าแรงงานทางตรง เป็นวิธีที่ง่ายสะดวกไม่เสียค่าใช้จ่ายและเวลาในการรวบรวมข้อมูลชั่วโมงการทำงาน

4. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหนึ่งชั่วโมงแรงงานทางตรง

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ}}{\text{ชั่วโมงแรงงานทางตรง}} = \text{บาท/ชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

เกณฑ์นี้มีความเหมาะสมที่สุด เพราะค่าใช้จ่ายการผลิตส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับระยะเวลา ซึ่งจะมีการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตตามเวลาที่ใช้ไปในการผลิต โดยคนงานผลิตได้รับอัตราค่าแรงตามปริมาณที่ผลิตได้ก็คือ ถ้าผลิตสินค้าได้ปริมาณมากก็ใช้เวลาในการผลิตมาก ถ้าผลิตสินค้าได้ปริมาณน้อยก็ใช้เวลาในการผลิตน้อย ซึ่งใช้หลักการเดียวกับเกณฑ์หน่วยผลิตเสร็จ จึงทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตสูงตามไปด้วย ได้แก่ ค่าเช่า ค่าน้ำค่าไฟ ค่าเบี้ยประกัน ค่าเสื่อมราคา และในการเก็บรวบรวมชั่วโมงแรงงานทางตรงที่เกิดขึ้นในงานหรือแผนกต่างๆ ได้โดยละเอียดก็ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายสูงเช่นกัน

5. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหนึ่งชั่วโมงเครื่องจักร

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ}}{\text{ชั่วโมงเครื่องจักร}} = \text{บาท/ชั่วโมงเครื่องจักร}$$

เกณฑ์นี้เหมาะกับการที่ผลิตสินค้าโดยใช้เครื่องจักรมากกว่าใช้แรงงานคน ดังนั้นค่าใช้จ่ายการผลิตจึงมีสัมพันธ์กับเครื่องจักร ได้แก่ ค่าซ่อมและบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา ค่าเบี้ยประกันภัย ซึ่งในทางปฏิบัติก็ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการรวบรวมข้อมูลชั่วโมงเครื่องจักร

ดังนั้น กิจกรรมควรพิจารณาเลือกเกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายการผลิตในการคิดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิต ตามลักษณะการผลิตและความเหมาะสมของแต่ละกิจการ

ขั้นที่ 2 การเลือกระดับกำลังผลิต

กิจการต้องมีการกำหนดระดับกำลังผลิต โดยพิจารณาจากทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้า ได้แก่ กำลังคน เครื่องจักร และอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ว่ามีขอบเขตการผลิตได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสินค้าแต่ละชนิดมียอดขายที่ไม่เหมือนกันและสินค้ามีการปรับเปลี่ยนตามฤดูกาล อาจทำให้เกิดกำลังการผลิตว่างเปล่า (Idle Capacity) ได้ ทั้งนี้ก็เพื่อช่วยให้การคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตมีความถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงที่สุด จึงแบ่งระดับกำลังผลิตในทางทฤษฎีเป็น 4 ระดับดังนี้

1. กำลังผลิตสูงสุดหรือระดับอุดมคติ (Maximum or Ideal Capacity) คือระดับการผลิตที่ใช้ทรัพยากรไม่ว่าคนงาน เครื่องจักร และอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ เต็มที่ไม่มีการหยุดผลิต ซึ่งในทางปฏิบัติไม่สามารถปฏิบัติได้ และไม่ควรมานำมาใช้ในการควบคุมการทำงานจริง
2. ระดับหรือกำลังผลิตที่พอปฏิบัติได้ (Practical Capacity) คือระดับการผลิตที่เผื่อเวลาการรอวัตถุดิบ เวลาที่ใช้ในการซ่อมเครื่องจักร หรือเหตุขัดข้องในการผลิตอื่นๆ ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งเป็นระดับการผลิตที่ต่ำกว่ากำลังผลิตระดับอุดมคติ และเป็นระดับที่ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด
3. ระดับหรือกำลังผลิตปกติ (Normal Capacity) คือระดับการผลิตที่กำหนดปริมาณการผลิตให้เพียงพอต่อการขายสินค้า หรือการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลของสินค้า หรือการเปลี่ยนแปลงตามวัฏจักรของธุรกิจ (Business cycle) ซึ่งเป็นกำลังการผลิตเท่ากับการผลิตที่พอจะผลิตได้ ดังนั้นระดับการผลิตนี้จึงถือว่าต่ำกว่าระดับกำลังผลิตที่พอปฏิบัติได้
4. กำลังผลิตที่คาดว่าจะทำในงวดหน้าหรือระดับที่คาดว่าจะผลิต (Expected Actual Capacity or Expected Level of Activity) คือระดับการผลิตที่มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณการผลิตในแต่ละปี ซึ่งไม่อาจจะกำหนดจากระดับกำลังผลิตปกติได้ ดังนั้นระดับการผลิตนี้จะมีประโยชน์ในระยะสั้นต่อการวางแผนและควบคุมค่าใช้จ่ายการผลิตของกิจการในทุกปี

ขั้นที่ 3 การคำนวณกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิต

ขั้นนี้บริษัทต้องมาคำนวณกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิต ซึ่งได้มีขั้นตอนในการพิจารณาคือ เลือกเกณฑ์ที่มาคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตว่ามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายการผลิตในระดับกำลังผลิตที่เหมาะสม

สมมติว่ามีการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตตามเกณฑ์ค่าแรงงานทางตรง และเลือกระดับกำลังผลิตปกติ โดยมีตัวอย่างตามสูตรคำนวณ ดังนี้

อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นส่วนร้อยละของค่าแรงงานทางตรง

$$\begin{aligned} \frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ}}{\text{ค่าแรงงานทางตรง}} \times 100 &= \% \text{ ของค่าแรงงานทางตรง} \\ &= \frac{30,000}{60,000} \times 100 = 50\% \text{ ของค่าแรงงานทางตรง} \end{aligned}$$

หลังจากคำนวณกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตได้แล้ว ต่อไปก็นำอัตราดังกล่าวที่คำนวณได้มาคูณกับปริมาณกิจกรรม (ค่าแรงงานทางตรง) หรือเกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายการผลิตก็จะได้ค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร (Factory Overhead Applied) โดยมีการคำนวณตามสูตร ดังนี้

ค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร

$$\begin{aligned} &= \text{ปริมาณกิจกรรม (ค่าแรงงานทางตรง)} \times \text{อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร} \\ &\quad (\text{เข้าเป็นต้นทุนการผลิตตลอดงวด}) \quad (\text{เกิดขึ้นจริงในระหว่างงวด}) \end{aligned}$$

การคำนวณต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูประหว่างงวดทั้งสิ้น (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551:56)

ต้นทุนการผลิตที่ใช้ระหว่างงวด = วัสดุทางตรง + ค่าแรงงานทางตรง + ค่าใช้จ่ายการผลิต

ต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป = ต้นทุนการผลิตที่ใช้ระหว่างงวด + งานระหว่างผลิตต้นงวด
- งานระหว่างผลิตปลายงวด หรือ

ต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป = วัสดุทางตรง + ค่าแรงงานทางตรง + ค่าใช้จ่ายการผลิต
+ งานระหว่างผลิตต้นงวด - งานระหว่างผลิตปลายงวด

ต้นทุนเกี่ยวกับเศษซากวัตถุดิบ

เศษซากวัตถุดิบ (Scrap Raw Material) หมายถึง เศษซากวัตถุดิบที่เกิดจากการใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้า ซึ่งมีมูลค่าน้อย เช่น เศษผ้า เศษโลหะ ชี้เลื่อย เป็นต้น โดยสามารถนำเศษซากวัตถุดิบไปขายหรือใช้ในการผลิตได้

การเกิดเศษซากวัตถุดิบในกิจการที่ทำการผลิตสินค้าเป็นสิ่งที่ไม่หลีกเลี่ยงไม่ได้ กิจการควรที่จะมีการกำหนดปริมาณหรืออัตราการเกิดเศษซากวัตถุดิบ ถือว่ากิจการผลิตที่มีประสิทธิภาพแล้ว ดังนั้น ถ้ามีเศษซากวัตถุดิบที่เกินกว่าปริมาณที่กำหนด ถือว่ากิจการทำการผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพ จึงไม่นิยมที่จะคิดเป็นต้นทุนของเศษซากวัตถุดิบเพราะโดยปกติเศษซากวัตถุดิบมีมูลค่าที่น้อยมากจะคิดต้นทุนก็ต่อเมื่อมีการขายแล้วนำไปลดต้นทุนการผลิตในส่วนของการใช้จ่ายการผลิตหรือต้นทุนวัตถุดิบทางตรงของงานสิ่งทำนั้น

ส่วนที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ และผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพหัตถกรรมหวาย เป็นกลุ่มอาชีพเสริมหนึ่งของหมู่บ้าน ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2549 โดยการนำของคุณนิศา หมู่เพชร ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดชัยภูมิเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านการจักสานหวายเมื่อครั้งที่อยู่กรุงเทพฯ เคยประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวด้านการค้าผลิตภัณฑ์จากหวาย ต่อมาในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำธุรกิจได้รับผลกระทบรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ทำให้ขาดทุนและต้องเลิกกิจการในที่สุด ในปี พ.ศ. 2546 ได้ย้ายมาอยู่ที่บ้านทางกลาง โดยการชักชวนจาก คุณนงนุช ซึ่งเป็นเจ้าแม่ที่เคยติดต่อค้าขายหวายกันมา เนื่องจากคุณนิศา หมู่เพชร ไม่มีความรู้และไม่มีเงินทุนในการประกอบอาชีพอื่น จึงได้นำความรู้เรื่องการสานหวายมาทำเป็นอาชีพภายในครอบครัว โดยเจ้าแม่เป็นผู้ทำตลาดให้พอทำไปได้ระยะหนึ่งเริ่มมีตลาดเพิ่มมากขึ้น ทำให้ไม่สามารถผลิตได้ทันกับความต้องการของตลาด จึงได้เชิญชวนผู้สูงอายุและคนว่างงานในหมู่บ้านได้ทดลองทำเป็นอาชีพเสริม ต่อมาได้รวมตัวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพขึ้นปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 24 คน และได้ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2554)

ผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวายมีหลายประเภทและหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์กระเป๋า ผลิตภัณฑ์ตะกร้า (ตะกร้าหน้าช้างเป็นผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับสามดาว) ผลิตภัณฑ์ถาด ผลิตภัณฑ์โคมไฟ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ได้แก่ ที่ใส่แก้ว รังนก กระเช้าใส่ของขวัญรูปหัวใจ ฝาชีคุมอาหาร

ส่วนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับ OTOP

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุน เพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ตำบลหนองป่าครั่ง มี 7 หมู่บ้าน โดยแบ่งกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 6 ราย ได้แก่ วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย มีดเปี้ยกโบว์ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์ ชูเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน) สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง) และ บ้านขนมคุณเป้า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41 – 50 ปี ศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. เคยเข้าอบรมเรื่องการคำนวณต้นทุนหรือการบริหารต้นทุนเพื่อจัดการ ประเภทสินค้าส่วนใหญ่เป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ผลิตและขายใช้ทุนของกลุ่มจำหน่ายสินค้าเป็นเงินสด ซึ่งมีความรู้โครงสร้างต้นทุนผลิต การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์และการคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการระดับปานกลาง ดังนั้นปัญหาเพื่อเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP มีต้นทุนการผลิตที่สูง มีการรายงานการเงินไม่แสดงต้นทุนที่แท้จริง และไม่แสดงผลกำไรหรือขาดทุนของสินค้าแต่ละชนิดที่มีการจำหน่าย ดังนั้น การดำเนินธุรกิจไปอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยข้อมูลต้นทุน ภายใต้ความรู้ความเข้าใจสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการคัดสรรผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับดาวต่อไปขึ้น (ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษบา อารีย์, 2557)

งานวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ OTOP มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ต้นทุนผลิตภัณฑ์หวายต่อหน่วย เพิ่มขึ้น 2.24 – 29.38 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.79 – 11.93 ซึ่งได้รวมค่าใช้จ่ายการผลิต ต้นทุนวัตถุดิบตรงหวายเพิ่มขึ้น สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงแสดงให้เห็นกำไรจากการขายที่ลดลง จึงได้กำหนดแนวทางการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ให้สมาชิกในกลุ่มสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ต่อไป และมีการขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังชุมชนอื่นให้ครอบคลุมมากขึ้น (วรรณิภา ปะมาคะเต, 2556)

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผล

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย: กรณีศึกษา โดยมีการกำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยเป็น 3 ระยะ คือ การติดตามและประเมินผลเมื่อโครงการวิจัยสิ้นสุด 2 เดือน มี 35 แผนงานดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย และ 4 แผนงานมีปัญหาการดำเนินงานวิจัยไม่ได้ตามแผนงานที่กำหนด การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยสิ้นสุด 6 เดือน มี 35 แผนงานดำเนินงานได้ตามเป้าหมายและ 4 แผนงานประสบปัญหาในการดำเนินงานวิจัยคุณภาพเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการเขียนรายงาน รวมถึงการบูรณาการผลของแต่ละโครงการย่อยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของแผนงาน และการติดตามและประเมินผลเมื่อโครงการวิจัยสิ้นสุด 12 เดือนมี 34 แผนงานเป็นรายงานการวิจัยที่สมบูรณ์ ในขณะที่ 5 แผนงาน ควรปรับปรุงแก้ไข โดยงานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก 7 แผนงานระดับดี 21 แผนงาน ระดับปานกลางหรือพอใช้ 6 แผนงาน และต้องปรับปรุง 5 แผนงาน นอกจากนี้ได้คัดเลือกแผนงานวิจัยที่โดดเด่น 15 แผนงาน นำเสนอในการประชุมทางวิชาการระดับชาติ (ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์ และคณะ, 2557)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการติดตามและประเมินผลการการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย: กรณีศึกษา หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มหัตถกรรมหวาย หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 24 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การใช้แบบสัมภาษณ์การติดตามและประเมินผลการเกี่ยวกับข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย

3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. สืบรวจพื้นที่การติดตามเก็บข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มหัตถกรรมหวาย หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสำรวจพื้นที่มาสร้างแบบฟอร์ม โดยศึกษาจากทฤษฎี แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดตามและประเมินผลการการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฟอร์มใหม่เพื่อทำการเก็บข้อมูลเชิงลึก
3. นำแบบฟอร์มเก็บข้อมูลเชิงลึกจากข้อ 2 มาทำการเก็บข้อมูลการติดตามและประเมินผลการการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP จากกลุ่มหัตถกรรมหวาย หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างแบบฟอร์มการคิดต้นทุนใหม่อย่างง่ายสำหรับกลุ่มหัตถกรรมหวาย

4. ทดลองใช้แบบฟอร์มคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์โดยผู้วิจัย และศึกษาปัญหาที่เกิดจากการใช้แล้วนำมาปรับปรุงแบบฟอร์ม

5. สอนสมาชิกกลุ่มหัตถกรรมหวายให้ใช้แบบฟอร์ม และศึกษาปัญหาที่เกิดจากการใช้แบบฟอร์ม

6. ปรับปรุงแบบฟอร์มให้สมบูรณ์ เพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในข้อ 5.

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 6 เดือน คือ ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2557 ถึง มีนาคม 2558

การศึกษาใช้วิธีการเก็บข้อมูล 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์ กลุ่มหัตถกรรมหวาย หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 24 คน

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง หนังสือ สิ่งพิมพ์ เอกสาร รายงาน เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 3.1: แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ: ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

กิจกรรมการวิจัย	เดือน/ปี 2557			เดือน/ปี 2558		
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. การหาหัวข้อวิจัยตามศาสตร์	↔					
2. การขออนุมัติทำโครงการ	↔↔					
3. ทบทวนวรรณกรรม		↔↔				
4. เขียนวิจัยบทที่ 1-3			↔↔			
5. สร้างเครื่องมือวิจัย			↔↔			
6. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย				↔↔↔↔↔↔		
7. กรอกข้อมูลติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ สร้างแบบฟอร์มและปรับปรุงแบบฟอร์มในการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์และวิเคราะห์ผล				↔↔↔↔↔↔		
8. สรุปผลการวิจัย และจัดทำรูปเล่ม						↔↔

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการติดตามและประเมินผลการการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวายจากการใช้แบบฟอร์ม และปรับปรุงแบบฟอร์มในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวายให้ดียิ่งขึ้น มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย

ลักษณะของกระบวนการผลิตกลุ่มหัตถกรรมหวาย มีลักษณะการผลิตแบบต้นทุนงานสั่งทำ (Job Order Costing) และใช้ระบบต้นทุนปกติ (Normal Cost) เป็นการรวบรวมสะสมต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรงที่เกิดขึ้นจริง ส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นการประมาณจากกำลังการผลิตปกติของกลุ่ม ซึ่งมีการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย โดยมีสูตรการคิดต้นทุนผลิตสินค้าสำเร็จรูป ระหว่างงวดทั้งสิ้น (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551:56) คือ ต้นทุนการผลิตที่ใช้ระหว่างงวด = วัตถุดิบทางตรง + ค่าแรงงานทางตรง + ค่าใช้จ่ายการผลิต และได้มีการสร้างแบบฟอร์ม (แบบเดิม) เพื่อใช้ในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย ตามตารางที่ 4.1 (วรรณิภา ปะมาคะเต, 2556)

หลังจากนั้น ผู้วิจัยก็ได้มีการลงไปติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวายจากการใช้แบบฟอร์ม (แบบเดิม) ดังกล่าว โดยมีกรอบและตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย ซึ่งจำแนกเป็นกิจกรรมการประเมินออกเป็น 3 กิจกรรม คือ วิธีการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการ OTOP และแผนการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย สามารถสรุปการติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมแรก การคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยมีรายละเอียด ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลกิจกรรมการประเมิน: 1.การคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย

กิจกรรมการประเมิน	ตัวบ่งชี้การประเมิน
1. การคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ตามส่วนประกอบต้นทุนผลิตภัณฑ์ คือ	
1. 1 วัสดุทางตรง	1. ราคาวัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลง 2. การคำนวณการใช้วัตถุดิบในผลิต 3. ของเสียที่เกิดจากการผลิต
1.2 ค่าแรงงานทางตรง	1. การคำนวณค่าแรงงาน 2. กำหนดอัตราค่าแรงงาน
1. 3 ค่าใช้จ่ายการผลิต	1. การคำนวณค่าใช้จ่ายการผลิต 2. การรวบรวมค่าใช้จ่ายการผลิต 3. การคำนวณค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร

จากตารางที่ 4.4 การประเมินผลตามกิจกรรมการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย ตามการคำนวณส่วนประกอบต้นทุนผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบต้นทุนตัวแรก คือ วัสดุทางตรง มีต้นทุนสูง และการคิดต้นทุนวัตถุดิบไม่ครบถ้วน และถูกต้อง สาเหตุมาจากราคาวัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยตามเศรษฐกิจและมีค่าขนส่งแพง การคำนวณการใช้วัตถุดิบในผลิตไม่เท่ากัน และมีของเสียที่เกิดจากการผลิตแต่ไม่นำไปรวมในการคิดต้นทุนเป็นของเสียปกติที่ยอมรับได้ ดังที่กล่าวมาถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคข้อเสนอแนะควรมีการสั่งซื้อต่อครั้งเป็นปริมาณที่มากในช่วงราคาถูก ทำให้ลดค่าขนส่งและป้องกันวัตถุดิบราคาแพง ส่วนประกอบต้นทุนตัวที่สอง ค่าแรงงานทางตรง ถือว่าค่าแรงงานง่ายต่อการคำนวณเนื่องจากมีการกำหนดอัตราค่าจ้างจ่ายค่าแรงเป็นรายชิ้นตามความยากง่ายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด และส่วนประกอบต้นทุนตัวสุดท้าย ค่าใช้จ่ายการผลิต เป็นการคำนวณค่าใช้จ่ายการผลิตที่ยากแก่ความเข้าใจสำหรับกลุ่มแต่ก็มีแบบฟอร์มที่ใช้ในการคำนวณเดิมที่เคยทำให้ ซึ่งจะมีการปรับเปลี่ยนในส่วนที่เป็นต้นทุนผันแปรทางกลุ่มก็มีการคำนวณใหม่มีความแตกต่างจากเดิมไม่มาก การรวบรวมค่าใช้จ่ายการผลิต และการคำนวณค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร ทางกลุ่มจะต้องรวบรวมค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นและรวบรวมค่าใช้จ่ายการผลิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตในผลิตภัณฑ์นั้น เรียกว่า ค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร เดิมก็มีแบบฟอร์มในการคำนวณไว้ให้อยู่แล้ว ทางกลุ่มก็มาคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรรใหม่ตาม

ค่าใช้จ่ายการผลิตที่มีการเปลี่ยนแปลง และตามปริมาณกิจกรรมที่ส่วนใหญ่ทางกลุ่มผลิตสินค้าโดยแรงงานคนที่เกิดขึ้นในเวลานั้น แต่ก็ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจส่วนประกอบต้นทุนผลิตภัณฑ์สุดท้ายมากกว่าส่วนประกอบตัวอื่น

ในภาพรวมการประเมินผลกิจกรรมแรกการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ตามส่วนประกอบต้นทุนผลิตภัณฑ์คือ วัตถุดิบตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต ผลประเมินจากทางกลุ่มหัตถกรรมก็ทำให้ทราบว่า วัตถุดิบตรง มีการคำนวณต้นทุนไม่ครบถ้วนและถูกต้องทำให้ต้นทุนวัตถุดิบสูง เกิดจากราคาวัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลง จ่ายค่าขนส่งแพงต้องสั่งซื้อบ่อยครั้งไม่มีการสต็อกวัตถุดิบไว้ และการใช้วัตถุดิบในการผลิตจึงเกิดของเสียปกติที่ยอมรับได้ ค่าแรงงานทางตรง เป็นการคำนวณค่าแรงปกติจ่ายในการคำนวณเพราะกำหนดจ่ายค่าแรงงานตามรายชิ้นที่ผลิตได้ และค่าใช้จ่ายการผลิต เดิมที่ทางกลุ่มจะไม่มี การคำนวณต้นทุนตัวนี้เลย ผู้วิจัยจึงมีการทำแบบฟอร์มการคำนวณให้ตามหลักในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ จึงเรียกว่า ค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร เป็นค่าใช้จ่ายการผลิตที่เกิดจากการประมาณการ ทางกลุ่มก็ยังคงมีการทำความเข้าใจในการคำนวณค่าใช้จ่ายการผลิตนี้ทุกครั้งที่มีการคำนวณใหม่ ซึ่งต่อไปก็จะติดตามกิจกรรมการประเมิน ผู้ประกอบการ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลกิจกรรมการประเมิน: 2. ผู้ประกอบการ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย

กิจกรรมการประเมิน	ตัวบ่งชี้การประเมิน
2. ผู้ประกอบการ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย	
2.1 ก่อนวิจัย ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจ การคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์	1. ทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ 2. ทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลต้นทุน 3. ทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณวัตถุดิบตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต 4. ทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์
2.2 ระหว่างวิจัย ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจ การคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์	1. ทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีบัญชีต้นทุน 2. ทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลต้นทุน 3. ทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณวัตถุดิบตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต 4. ทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์

จากกิจกรรมการประเมินผลผู้ประกอบการ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย ตามตารางที่ 4.5 ผลการประเมิน ตามกิจกรรมการประเมินดังกล่าว โดยแบ่งช่วงเวลาประเมินเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนวิจัย และระหว่างวิจัย ทำให้ทราบว่าผู้ประกอบการมีทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีบัญชีต้นทุน การรวบรวมข้อมูลต้นทุน การคำนวณวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต และผลกระทบการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ในช่วงก่อนวิจัยระดับความเข้าใจระดับปานกลาง จากการที่ผู้วิจัยไปให้ความรู้ในการทำวิจัยครั้งก่อนซึ่งได้มีเอกสารเกี่ยวกับต้นทุน และแบบฟอร์มในการคำนวณต้นทุนอย่างง่าย ให้ไว้ที่ทางกลุ่มสามารถทำความเข้าใจเองได้ ช่วงระหว่างวิจัยก็ได้ไปติดตามและประเมินผลการใช้แบบฟอร์มการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง และได้ศึกษาปัญหาการใช้แบบฟอร์ม ทำให้ทราบว่า ก็ยังมีปัญหาการทำความเข้าใจในการคำนวณต้นทุน จึงได้สร้างแบบฟอร์มให้ใหม่ให้ความรู้ความเข้าใจอย่างละเอียดและติดตามให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จนผู้วิจัยมั่นใจในการปฏิบัติในการคำนวณของทางกลุ่ม ว่ามีความรู้ความเข้าใจการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้นจากระดับปานกลาง

กิจกรรมการประเมินผู้ประกอบการ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นทักษะความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวายอย่างมากในด้านทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีบัญชีต้นทุน การรวบรวมข้อมูลต้นทุน การคำนวณวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต และผลกระทบการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ซึ่งได้ให้ความรู้ก่อนทำวิจัย ในงานวิจัยก่อนหน้านี้ และได้ติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมนี้โดยให้ความรู้ในระหว่างทำวิจัย ศึกษาปัญหาและปรับปรุงแบบฟอร์มการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ จนทำให้แน่ใจว่าผู้ประกอบการมีทักษะความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นจากเดิม ดังนั้นต่อไปผู้วิจัย จึงมีแผนการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย ตามตารางที่ 4.6

TNI

ตารางที่ 4.6 ตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลกิจกรรมการประเมินแผน: 3. แผนการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย

กิจกรรมการประเมิน	ตัวบ่งชี้การประเมิน
3. แผนการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย	
3.1 ติดตามผลดำเนินการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย	- วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นการใช้แบบฟอร์ม (เดิม) ในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์
3.2 นำข้อมูลจากติดตามผลดำเนินการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย มาปรับปรุงแบบฟอร์ม โดยศึกษาจากทฤษฎี แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	- นำผลที่ได้ติดตามมาปรับปรุงแบบฟอร์ม (ใหม่) ในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์
3.3 นำแบบฟอร์มที่ได้ปรับปรุงตามข้อ 3.2 มาทำการเก็บข้อมูลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP จากกลุ่มหัตถกรรมหวาย แล้วนำมาวิเคราะห์ว่าแบบฟอร์มมีความมีการปรับปรุงอีกไหม	- ทดลองใช้แบบฟอร์ม (ใหม่) ในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ได้ปรับปรุง ครั้งที่ 1 และปรับปรุงแบบฟอร์มต่อ
3.4 ทดลองใช้แบบฟอร์มคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์โดยผู้วิจัย และศึกษาปัญหาที่เกิดจากการใช้แล้วนำมาปรับปรุงแบบฟอร์ม	- ทดลองใช้แบบฟอร์ม (ใหม่) ในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ได้ปรับปรุง ครั้งที่ 2 และปรับปรุงแบบฟอร์มต่อ
3.5 สอนสมาชิกกลุ่มหัตถกรรมหวายให้ใช้แบบฟอร์ม และศึกษาปัญหาที่เกิดจากการใช้แบบฟอร์ม	- สอนสมาชิกกลุ่มหัตถกรรมหวายให้ใช้แบบฟอร์ม (ใหม่) และศึกษาปัญหาการใช้แบบฟอร์ม
3.6 ปรับปรุงแบบฟอร์มให้สมบูรณ์ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในข้อ 3.5	- ปรับปรุงแบบฟอร์ม (ใหม่) ครั้งที่ 3 ในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4.6 บอกได้ว่ากิจกรรมการประเมินเริ่มตั้งแต่ติดตามผลดำเนินการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย เพื่อนำข้อมูลการใช้แบบฟอร์ม (เดิม) ในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ มาวิเคราะห์เบื้องต้น แล้วจากนั้นก็นำข้อมูลจากติดตามผลดำเนินการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายมาปรับปรุงแบบฟอร์มใหม่ โดยศึกษาจากทฤษฎี แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่

เกี่ยวข้อง แล้วนำแบบฟอร์มที่ได้ปรับปรุงใหม่ครั้งที่ 1 มาทำการเก็บข้อมูลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP จากกลุ่มหัตถกรรมหวายแล้วนำมาวิเคราะห์ว่าแบบฟอร์มความมีการปรับปรุงอีกไหม โดยทดลองใช้แบบฟอร์มใหม่ที่ได้ปรับปรุงครั้งที่ 1 โดยการศึกษาปัญหาและปรับปรุงแบบฟอร์ม โดยทดลองใช้แบบฟอร์มคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์โดยผู้วิจัย และศึกษาปัญหาที่เกิดจากการใช้แล้วนำมาปรับปรุงแบบฟอร์ม โดยการทดลองใช้แบบฟอร์มใหม่ที่ได้ปรับปรุงครั้งที่ 2 และปรับปรุงแบบฟอร์ม ต่อมาผู้วิจัยสอนสมาชิกกลุ่มหัตถกรรมหวายให้ใช้แบบฟอร์ม และศึกษาปัญหาที่เกิดจากการใช้แบบฟอร์ม ปรับปรุงแบบฟอร์มให้สมบูรณ์ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจนได้แบบฟอร์มใหม่ที่ได้ปรับปรุงใหม่ที่เหมาะสมในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ และสามารถนำไปใช้คิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม OTOP อื่นต่อไปได้

จากที่ทราบผลการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย จึงควรมีการปรับปรุงแบบฟอร์มในการคิดต้นทุนดังกล่าว ให้ดียิ่งขึ้นโดยมีแนวทางการจัดทำแบบฟอร์มใหม่ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP สำหรับกลุ่มหัตถกรรมหวาย (แบบใหม่)

แบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย

ชื่อลูกค้า งานสิ่งทอเลเยท
 ผลิตภัณฑ์ วันที่ส่งทำ
 จำนวน วันที่เริ่มทำ
 ลักษณะของผลิตภัณฑ์ 1. กำหนดส่งมอบงาน
 2. วันที่ทำเสร็จ
 3.

ผลิตภัณฑ์ ลักษณะ	วันที่	1. ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง										2. ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง				3. ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น**			
		วัตถุดิบ						สินค้าซื้อมาในการผลิต				รวมต้นทุน วัตถุดิบ 3 + 6	วันที่	จำนวน	อัตรา ต่อชิ้น (บาท)	วันที่	รวมค่าแรง (บาท)	ประมาณต้นทุน การผลิตอื่น 7.5% (0.075x)	รวมต้นทุน ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น (บาท)
		(1) หวาย		(2) ไม้ไผ่		(3) รวม (บาท) 1 + 2	(4) ชุดสายกระเปาะ บาท	(5) ค่าตัดตา		(6) รวม (บาท) 4 + 5									
		ซื้อ	อ	บาท	ซื้อ			อ	บาท		อ								
1																			
2																			
3																			
						รวม				รวม			รวม					รวม	

สรุป: ยอดขายทั้งหมด (จำนวนสินค้า x ราคาขาย)

บาท

หัก ต้นทุนขาย (ต้นทุนการผลิต)

1. ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง

บาท

2. ต้นทุนค่าแรงทางตรง

บาท

3. ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น

บาท

กำไรขั้นต้น (ยอดขายทั้งหมด-ต้นทุนขาย)

บาท

ตามตารางที่ 4.7 แบบฟอร์มแบบใหม่ได้ปรับปรุงจากการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย ซึ่งพัฒนารูปแบบจากบัตรต้นทุนงานสั่งทำปรับปรุงให้เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ของกลุ่มในแบบฟอร์มก็จะบอกถึงชื่อลูกค้า ผลิตภัณฑ์ประเภทใด จำนวนที่ผลิต ลักษณะพิเศษของผลิตภัณฑ์เป็นแบบใด วันที่สั่งทำ วันที่เริ่มผลิต วันที่ผลิตเสร็จ และวันที่ส่งมอบ แล้วรายละเอียดในการคำนวณแยกช่องเป็นต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง และ ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น บอกปริมาณ ราคาต่อหน่วย และจำนวนเงินรวม ของแต่ละผลิตภัณฑ์ ซึ่งสามารถคำนวณได้ง่ายแก่การเข้าใจ และมีรายละเอียดสรุปยอดขายทั้งหมดของลูกค้ารายนั้นและสรุป ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง และต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น แล้วรวมเป็นต้นทุนผลิตทั้งสิ้น ซึ่งจะแตกต่างจากแบบฟอร์มเดิมตรงที่เป็นการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์รวมของการผลิตสินค้าให้ลูกค้าแต่ละราย ซึ่งแบบฟอร์มเดิมจะเป็นการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ต่อหน่วยจะมาคำนวณเป็นต้นทุนรวมอีกทีทำให้กลุ่มหัตถกรรมหวายไม่ทราบต้นทุนรวม ยอดขายรวม และกำไรขั้นต้นจากการขายลูกค้ารายนั้นทันที ดังนั้น ต้องใช้แบบฟอร์มเดิมประกอบการใช้แบบฟอร์มใหม่ควบคู่กันไป ก็ส่งผลทำให้กลุ่มนำข้อมูลไปใช้ในวางแผนกำไร ควบคุมต้นทุน และการบริหารงานที่ทำภายในกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น

การทดสอบการใช้แบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายแบบใหม่ ผู้วิจัยทำการทดสอบการใช้แบบฟอร์มใหม่ โดยให้สมาชิกกลุ่มหัตถกรรมหวายที่รู้ข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ทดสอบเหมือนแบบฟอร์มเดิมลองกรอกข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องดูข้อมูลต้นทุนต่อหน่วยในแบบฟอร์มเดิมประกอบการคำนวณ ซึ่งสมาชิกได้มีการกรอกข้อมูลถูกต้อง และตรงกับข้อมูลที่ผู้วิจัยคำนวณได้ หลังจากนั้นก็ให้สมาชิกของกลุ่มกรอกข้อมูลต้นทุนของผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นต่อ จนได้ข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์รวมครบถ้วนและถูกต้อง ซึ่งสามารถใช้แบบฟอร์มเป็นแนวทางในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มอื่นต่อไปได้

ตารางที่ 4.1: แบบฟอร์มการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP สำหรับกลุ่มเกษตรกรหลาย (แบบเต็ม)

รายการ	ผลิตภัณฑ์																		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
จำนวนวัตถุดิบในการผลิต (หน่วย)																			
หน่วย (ชุด)																			
ไม้ัด (ชิ้น)																			
ต้นทุนต่อหน่วยของวัตถุดิบ (บาท/หน่วย)																			
หน่วย																			
ไม้ัด																			
ต้นทุนวัตถุดิบในการผลิต (บาท)																			
หน่วย																			
ไม้ัด																			
(1) รวมต้นทุนวัตถุดิบในการผลิต (บาท)																			
จำนวนสินค้าที่ซื้อมาในการผลิต (หน่วย)																			
ชุดสายกระเป๋ (ชุด)																			
ชุดตุ๊กตา (คู่)																			
ต้นทุนราคาต่อหน่วยของสินค้าที่ซื้อมาเพื่อการผลิต (บาท/หน่วย)																			
ชุดสายกระเป๋																			
ชุดตุ๊กตา																			

รายการ	ผลิตภัณฑ์																		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
ต้นทุนสินค้าซื้อเข้ามาในการผลิต (บาท)																			
ชุดสายกระเป๋าคาดูกตา																			
(2) รวมต้นทุนสินค้าซื้อเข้ามาผลิต (บาท)																			
(3) (1+2) รวมต้นทุนวัตถุดิบและสินค้าซื้อเข้ามาผลิต (บาท)																			
ค่าแรงงาน (บาท/หน่วย)																			
ค่าแรงงานรายชิ้น																			
(4) รวมค่าแรงงาน (บาท/หน่วย)																			
(5) ปริมาณต้นทุนการผลิตอื่น (%)	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %	7.38 %
**รายละเอียดตามตารางที่ 4.8																			
(6) รวมต้นทุนการผลิตอื่น (บาท/หน่วย) :																			
(4) คูณ (5)																			
(3)+(4)+(6) รวมต้นทุนการผลิตสินค้าทั้งสิ้น (บาท/หน่วย)																			

ตารางที่ 4.2: รายละเอียดประมาณการต้นทุนการผลิตอื่นต่อเดือน ประกอบตารางแบบฟอร์มการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายตารางที่ 4.1

ลำดับ	ประมาณการต้นทุนการผลิตอื่น (ต่อเดือน)	จำนวนเงิน (บาท)	ประมาณการต้นทุนการ ผลิตอื่น ใหม่: จำนวนเงิน (บาท)
1	ค่ากาบ	90	
2	ค่าเช่าโกดัง	1,000	
3	ค่าไฟฟ้า	600	
4	ค่าน้ำประปา	300	
5	ค่าโทรศัพท์	1,500	
6	**ค่าเสื่อมราคา-เครื่องตอกสายกระเป๋	66.67	
7	**ค่าเสื่อมราคา-เครื่องปั๊มลมเป่าหวาย	133.33	
รวมต้นทุนการผลิตอื่น		3,690	
ค่าแรงงานจ่ายต่อเดือน		50,000	
หาอัตราต้นทุนการผลิตอื่น (%)			
ค่าใช้จ่ายการผลิตรวม		3,690	
คูณ	อัตราร้อยละ	100	
หาร	ค่าแรงงานจ่ายต่อเดือน	50,000	
จะได้อัตราต้นทุนการผลิตอื่น (%)		7.38	

หมายเหตุ: การคิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปี (สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน) ที่มีไว้ใช้ในการผลิต ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรมหวายคือ เครื่องตอกสายกระเป๋และเครื่องปั๊มลมเป่าหวาย ทางกลุ่มได้สินทรัพย์ทั้งสองอย่างมาตั้งแต่ต้นปี 2556 และมีอายุการใช้งาน 5 ปี ใช้งานถึงปี 2560 ซึ่งมีวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาโดยวิธีเส้นตรง (Straight Line Method) ดังนี้

การคิดค่าเสื่อมราคา-เครื่องตอกสายกระเป๋าคือ เครื่องตอกสายกระเป๋ามีมูลค่า 4,000 บาท ไม่มีมูลค่าคงเหลือ (มูลค่าซาก) และมีอายุการใช้งาน 5 ปี ดังนั้น ค่าเสื่อมราคา-เครื่องตอกกระเป๋าท่อปี คือ $4,000/5 \text{ ปี} = 800 \text{ บาท}$ ถ้าต่อเดือน $800/12 \text{ เดือน} = 66.67 \text{ บาท}$

การคิดค่าเสื่อมราคา-เครื่องปั๊มลมเป่าหวายเป็น เครื่องปั๊มลมเป่าหวามีมูลค่า 8,000 บาท ไม่มีมูลค่าคงเหลือ (มูลค่าซาก) และมีอายุการใช้งาน 5 ปี ดังนั้น ค่าเสื่อมราคา-เครื่องปั๊มลมเป่าหวายท่อปี คือ $8,000/5 \text{ ปี} = 1,600 \text{ บาท}$ ถ้าต่อเดือน $1,600/12 \text{ เดือน} = 133.33 \text{ บาท}$

ดังนั้น ค่าเสื่อมราคาเครื่องตอกสายกระเป๋และเครื่องปั๊มลมเป่าหวาย จะมีการคิดค่าเสื่อมราคาในแต่ละปีและแต่ละเดือนเท่ากันตลอดอายุการใช้งาน 5 ปีเริ่มตั้งแต่ปี 2556 สิ้นสุดปี 2560 ส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นประมาณการจากข้อมูลค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงต่อเดือน

จากตารางที่ 4.3 รายละเอียดการคำนวณประมาณการต้นทุนการผลิตอื่น (ค่าใช้จ่ายการผลิต) ต่อเดือน ประกอบการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายตารางที่ 4.7

ข้อมูลประมาณการต้นทุนการผลิตอื่น (ค่าใช้จ่ายการผลิต) ต่อเดือนได้จากการสำรวจเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายการผลิตของกลุ่มที่เกิดขึ้นจริง โดยนำค่าใช้จ่ายการผลิตทั้งหมดมาจัดสรรเป็นอัตราค่าใช้จ่ายการผลิต (เปอร์เซ็นต์) ตามเกณฑ์ค่าแรงงานทางตรง แล้วนำไปคำนวณเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดได้เลยถ้าประมาณการค่าใช้จ่ายการผลิตมีการเปลี่ยนแปลง ในแบบฟอร์มตารางนี้ทางกลุ่มสามารถปรับเปลี่ยนประมาณการค่าใช้จ่ายการผลิตใหม่ได้ โดยการกรอกข้อมูลค่าใช้จ่ายการผลิตแล้วคำนวณใหม่ตามสูตรที่ให้ไว้

รายละเอียดผลิตภัณฑ์ ประกอบตารางแบบฟอร์มการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายตารางที่ 4.1 มีรายการผลิตภัณฑ์ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3: รายละเอียดผลิตภัณฑ์ ประกอบตารางแบบฟอร์มการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP
กลุ่มหัตถกรรมหวายตารางที่ 4.1

รายการที่	ผลิตภัณฑ์	รายการที่	ผลิตภัณฑ์
กระเป๋		ถาด	
1	กระเป๋าสะพาย (วงรีเล็ก)	11	ถาดเสิร์ฟ
2	กระเป๋าสะพาย (วงรีใหญ่)	12	ถาดรูปหัวใจ
3	กระเป๋าสีเหลี่ยม (ไม่มีฝาปิด)	13	ถาดทรงกลม
4	กระเป๋าสีเหลี่ยม (มีฝาปิด)	โคมไฟ	
ตะกร้า		14	โคมไฟลูกบอลเล็ก
5	ตะกร้าหามานอน	15	โคมไฟลูกบอลใหญ่
6	ตะกร้าหน้าข้าง	อื่นๆ	
7	ตะกร้าปิกนิก	16	ที่ใส่วิกผม
8	ตะกร้าเอนกประสงค์	17	รังนก
ถาด		18	กระเช้าใส่ของขวัญรูปหัวใจ
9	ถาดขนมปัง	19	ผ้าคลุมอาหาร
10	ถาดเหลี่ยม		

จากตารางที่ 4.3 รายละเอียดรายการผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย ประกอบการ
คำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายตารางที่ 4.1

TNI

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ที่ได้ในการทำวิจัย เรื่องการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย: กรณีศึกษา หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอ บางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถสรุปผลวิเคราะห์ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

การติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย จากการใช้แบบฟอร์มนี้ ซึ่งมีกรอบและตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกเป็นกิจกรรมในการประเมิน แบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม คือ วิธีการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการ OTOP และแผนการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย สามารถสรุปผลการติดตามและประเมินผลได้ดังนี้

ตามกิจกรรมแรก กิจกรรมการประเมิน การคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยมีส่วนประกอบต้นทุนผลิตภัณฑ์คือ วัสดุทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต ผลประเมินจากกลุ่มหัตถกรรมหวายก็ทำให้ทราบว่า วัสดุทางตรง ยังมีการคำนวณต้นทุนไม่ครบถ้วนและถูกต้องทำให้ต้นทุนวัตถุดิบสูง เกิดจากราคาวัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยมีหลายราคาไม่นำราคามาเฉลี่ยรวมกันซึ่งเป็นการใช้วัตถุดิบอยู่ในกระบวนการผลิตงวดเดียวกัน ยังไม่รวมค่าขนส่งวัตถุดิบที่มีการสั่งซื้อบ่อยครั้งจึงทำให้ค่าขนส่งสูง ไม่มีการสต็อกวัตถุดิบเก็บไว้เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องเงินทุน และต้นทุนวัตถุดิบที่สูงก็เกิดจากของเสียจากการใช้วัตถุดิบในการผลิตซึ่งไม่นำมารวมกับต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตนั้น ค่าแรงงานทางตรง ย่อยต่อการคำนวณซึ่งเป็นค่าแรงงานปกติกำหนดจ่ายค่าแรงงานตามรายชิ้นที่ผลิตได้ และค่าใช้จ่ายการผลิต ก็ยังเป็นปัญหาในการคำนวณสำหรับกลุ่มซึ่งยากแก่การเข้าใจและรวบรวมข้อมูล เดิมทีทางกลุ่มจะไม่มี การคำนวณต้นทุนตัวนี้เลย ผู้วิจัยจึงมีการทำแบบฟอร์มการคำนวณให้ตามหลักในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่เรียกว่า ค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร เป็นค่าใช้จ่ายการผลิตที่เกิดจากการประมาณการค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตในงวดเวลานั้น

กิจกรรมที่สอง กิจกรรมการประเมิน ผู้ประกอบการ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นทักษะความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวายเป็นอย่างมาก ในด้านทักษะการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ การรวบรวมข้อมูลต้นทุน

การคำนวณวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต และผลกระทบในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ในงานวิจัยก่อนหน้านี้ โดยแบ่งช่วงติดตามและประเมินผลแบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา ช่วงแรกก่อนลงมือทำวิจัยเรื่องนี้ได้มีการติดตามลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเบื้องต้นมาทำการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าผู้ประกอบการ OTOP ก็ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดต้นทุนในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงได้ติดตามและประเมินผลต่อในระหว่างทำวิจัย โดยศึกษาปัญหาการคิดต้นทุนจากการใช้แบบฟอร์ม จึงได้ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์เพิ่มเติม ซึ่งในเบื้องต้นสามารถสรุปประเมินผลผู้ประกอบการได้ว่ามีทักษะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากเดิม

ต่อมาผู้วิจัย จึงทำการประเมินตามกิจกรรมการประเมิน แผนการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย บอกได้ว่ากิจกรรมการประเมินเริ่มตั้งแต่ติดตามผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายจากการใช้แบบฟอร์ม (เดิม) แล้วนำข้อมูลที่ได้ติดตามนี้มาวิเคราะห์เบื้องต้น เพื่อปรับปรุงแบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยปรับปรุงจากทฤษฎี แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำแบบฟอร์มที่ได้ปรับปรุงใหม่มาทำการเก็บข้อมูลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ นำข้อมูลที่ได้มานำวิเคราะห์ว่าแบบฟอร์มควรมีการปรับปรุงอีกไหม มีการปรับปรุงใหม่แล้วนำแบบฟอร์มที่ได้ปรับปรุงมาทดลองใช้กับทางกลุ่ม ผู้วิจัยทำการศึกษาปัญหาการใช้แบบฟอร์มเป็นปรับปรุงและทดลองใช้แบบฟอร์มอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยก็ทำการสอนการใช้แบบฟอร์มนี้และปรับปรุงจนเป็นแบบฟอร์มที่สมบูรณ์

จากผลที่ได้ติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายจากการใช้แบบฟอร์มเดิม เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับกลุ่มผู้วิจัยจึงควรมีการปรับปรุงแบบฟอร์มในการคิดต้นทุนแบบใหม่ ซึ่งเป็นการพัฒนารูปแบบจากบัตรต้นทุนงานสั่งทำปรับปรุงให้เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ซึ่งแตกต่างจากแบบฟอร์มเดิมตรงที่เป็นการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์รวมของการผลิตสินค้าให้ลูกค้าแต่ละราย ซึ่งแบบฟอร์มเดิมจะเป็นการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ต่อหน่วยจะนำมาคำนวณเป็นต้นทุนรวมอีกทีเดิมทำให้กลุ่มหัตถกรรมหวายไม่ทราบต้นทุนรวม ยอดขายรวม และกำไรขั้นต้นจากการขายลูกค้ารายนั้นทันที ดังนั้น ควรต้องใช้แบบฟอร์มเดิมประกอบการใช้แบบฟอร์มใหม่ควบคู่กันไป จะมีประโยชน์ทำให้กลุ่มนำข้อมูลต้นทุนไปใช้ในวางแผนกำไร ควบคุมต้นทุน และการบริหารงานที่ทำภายในกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น และมีการทดสอบการใช้แบบฟอร์มการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายแบบใหม่ผู้วิจัยทำการทดสอบการใช้แบบฟอร์มใหม่ โดยให้สมาชิกกลุ่มหัตถกรรมหวายที่รู้ข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์ จนได้ข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์รวมครบถ้วนและถูกต้อง ซึ่งสามารถใช้แบบฟอร์มเป็นแนวทางใน

การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มต่อไปได้

สรุปผลการวิจัยในครั้งนี้ จากการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายในการใช้แบบฟอร์ม โดยมีกรอบและตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวาย จากกิจกรรมการประเมินตามตัวบ่งชี้ดังกล่าวทำให้ทราบว่า ก่อนลงมือทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้ประกอบการ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายมีทักษะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนผลิตภัณฑ์และการปฏิบัติในการคำนวณส่วนประกอบต้นทุนผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง และระหว่างวิจัยผลของการติดตามและประเมินผล ผู้ประกอบการมีทักษะความรู้ความเข้าใจ และการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฟอร์มใหม่ที่สมบูรณ์เพื่อช่วยในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ให้ครบถ้วนและถูกต้อง สามารถกำหนดราคาขายที่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงได้ และทำให้มีกำไรเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ใหม่ ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย และขยายไปยังกลุ่มอื่นต่อไปได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ ได้ติดตามและประเมินผลการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มหัตถกรรมหวายจากการใช้แบบฟอร์มเดิม และได้มีการปรับปรุงแบบฟอร์มใหม่ เพื่อใช้แบบฟอร์มทั้งสองประกอบการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ซึ่งทางกลุ่มสามารถนำแนวทางแบบฟอร์มนี้ไปใช้ในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ของกลุ่มได้ และนำไปประยุกต์ในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์อื่น ในกลุ่ม OTOP และอุตสาหกรรมอื่นต่อไปได้

TNI

บรรณานุกรม

- บุษบา อารีย์. (2557). การพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุน เพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการ
ผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่.งานวิจัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ซัชพล ทรงสุนทรวงศ์ และคณะ. (2557). การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย: กรณีศึกษา. วารสาร
วิธีวิทยาการวิจัย, 27 (2), 229-251.
- วรรณิภา ปะมาคะเต. (2556). แนวทางในการคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย:
กรณีศึกษา หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. งานวิจัย, สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2555). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพผู้ผลิต ผู้ประกอบการ
OTOP ด้านการจัดทำแผนธุรกิจ. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม, 2557, จาก Web site:
<http://www.cep.cdd.go.th/php-scripts/news/attach/pdf>
- กรมการพัฒนาชุมชน. (2544). OTOP 5 STAR. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม, 2557, จาก Web site:
<http://www.otop5star.com/about-th.php>
- สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (2554). เศรษฐกิจจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. สืบค้นเมื่อวันที่ 18
ตุลาคม, 2557, จาก Web site: <http://www.ayutthaya.go.th/Ayu/Economy.htm>
- อัญชลี ธรรมะวิสิฎกุล. (2552). การติดตามผลและประเมินผลการนิเทศ. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม, 2557,
จาก Web site: <https://panchalee.wordpress.com/2009/07/29/monitoring-evaluation/>
- กุลธิดา คมะณี. (2554). ต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตเตาอั้งโล่ประหยัดพลังงานในอำเภอดง
จังหวัดเชียงใหม่. งานวิจัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงมณี โกมารทัต. (2553). การบัญชีต้นทุน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจมาศ อภิสิทธิ์ภิญโญ. (2553). ต้นทุน 2. กรุงเทพฯ: แพนด้าเลิร์นนิ่งบู๊ค.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2551). การบัญชีต้นทุน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.
- กิตติ บุณนาค. (2549). องค์ความรู้ด้านต้นทุนสำหรับนักบริหารไทย. กรุงเทพฯ: (ม.ป.พ.)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	วรรณิภา ปะมาคะเต
วัน เดือน ปี เกิด	9 มิถุนายน 2519
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ประวัติการศึกษา	บธ.ม (การบัญชี) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย บธ.บ (การบัญชี) มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ผลงานวิจัยในอดีต	1. งานวิจัยปี 2555 เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวคิดและพฤติกรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีเบื้องต้น คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น Factors that were affected thought and behavior and study outcome: Fundamental Accounting. Faculty of Business Administration, Thai- Nichi Institute of Technology. ได้รับทุนวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 2. งานวิจัยปี 2556 เรื่องแนวทางในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มหัตถกรรมหวาย: กรณีศึกษา หมู่บ้านทางกลาง หมู่ 3 และหมู่ 4 ตำบลทางกลาง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา Approach to calculate the cost of the OTOP rattan handicrafts products: The case of Thang Klang Village, Moo 3 and 4, Tambon Thang Klang, Amphoe Bang Pahan, Phra Nakhon Si Ayutthaya ได้รับทุนวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

TNI